

STORTINGETS KLIMAMELDING

AVLYSER NØDVENDIG KLIMAOMSTILLING PÅ HJEMMEBANE!

Vedtatt av Grønn Ungdoms landsstyre (LS-2-18) 27. mai 2018

Demokratisk forbehold: Denne resolusjonen er et svar på regjeringens klimapolitikk, og den er derfor full av vanskelig, utilgjengelig tullepråk. Klimapolitikk burde være enkelt, og vi ønsker ikke å legitimere at klimapolitikk er unødvendig komplisert ved å bruke regjeringas begreper.

Per. 27.04.2018 har Energi- og miljøkomiteen på Stortinget innstilt på at *Klimastrategi for 2030 - norsk omstilling i europeisk samarbeid (Meld. St. 41 (2016-2017))*, populært kalt Klimameldingen vedtas som Norges plan for å nå Paris-målene sammen med EU. Vi nevner noen tiltak og perspektiver som ikke står omtalt i klimameldingen, fordi vi mener at de, og mange andre, burde vært nevnt. Resolusjonen sier noe om hvordan norsk klimapolitikk ville ha sett ut dersom Grønn Ungdom fikk bestemme.

Klimameldingen legger opp et løp for hvordan Norge skal nå 2030-målet om å kutte utslipp med 40% i ikke-kvotepliktig sektor, innenfor EUs klimasamarbeid. Politikken beskrevet legger mye vekt på å bruke fleksibilitetsmekanismer i EUs regelverk, som kompensasjon for manglende kutt på hjemmebane.

Grønn Ungdom mener at utslippskuttene vi har forpliktet oss til i samarbeid med EU skal skje i Norge. Derfor skal ikke Norge bruke fleksibilitetsmekanismer for å nå 2030-målene våre, men innføre klimatiltak som alene kan redusere norske klimagassutslipp tilstrekkelig for å nå dem. I tillegg ser vi positivt på at Norge kjøper opp kvoter for å i gang grønn omstilling i Europa, og vil gjerne støtte forslag som innebærer å bidra til klimaomstilling i andre EU-land, der de ikke lar oss ligge på latsiden hjemme. Grønn Ungdom mener imidlertid at Norge har et så stort historisk ansvar for å kutte utslipp, at tiltak for kutt hjemme og kutt i utlandet må skje parallelt.

Grønn Ungdom mener at:

- Staten skal stille krav om at det innføres klimabudsjetter og -regnskap i alle kommuner, fylkeskommuner/regioner og statlige departementer. En del av det er å tallfeste hvor mye klimagasser som kan slippes ut hvor.

- Norge ikke skal bruke bilaterale avtaler om kjøp av utslippsenheter for ikke-kvotepliktig sektor i EU-land som erstatning for utslippsreduksjoner i Norge.
- Norge ikke skal benytte seg av muligheten til å overføre kvoter mellom kvotepliktig og ikke-kvotepliktig sektor.
- Norge skal skille mellom sektoren for skog og land og ikke-kvotepliktig sektor, sånn at ikke skogregnskapet lar oss senke ambisjonene i ikke-kvotepliktig sektor.
- Oljedepartementet, samferdselsdepartementet og nærings- og fiskeridepartementet skal kutte mye utslipp og ha trangere klimabudsjetter.
- Kommuner med stor befolkning skal slippe ut færre CO₂-ekvivalenter per person.
- Utrede mulighet for å kontrollere kommuner og regioner som ikke følger opp klimabudsjettene sine på samme måte som i den økonomiske politikken. Fylkesmennene bør få ansvar for å kontrollere kommunenes klimabudsjetter og evt. komme med pålegg ved mangler.
- Tilskuddsordningen for kommunale klimatiltak bør få seks ganger mer penger, ikke kuttes som regjeringa vil!
- Norge skal nå netto nullutslipp innen 2040.
- Norge må redusere sine utslipp med 75 % (fra 1990-nivå) til 2030. For at man skal nå det målet uten å bruke fleksible mekanismer så må maksimumsgrensen på totale klimagassutslipp i 2030 være 12,925 millioner tonn.
- Staten bør gå inn for at ESA og EFTA bør ha en kontrollfunksjon fra EU sin side i avtalen mellom Norge og EU om innsatsfordelingsfordningen, for å presse Norge til å skape god og varig innsats for målene i EUs klimasamarbeid.
- Det må utvikles et mer effektivt og koordinert virkemiddelapparat på klimaområdet der viktige virkemidler som Innovasjon Norges miljøteknologiordning, Forskningsrådets klimateknologiprogrammer og Enova ses i sammenheng.
- Norge bør øke CO₂-avgiften på fossil energibruk betydelig uten at dette blir en hvilepute som hindrer andre nasjonale tiltak og virkemidler som sikrer teknologiutvikling og omstilling.
- CO₂-avgiften må settes til minst 1500 kroner/tonn i 2020. Det første skrittet på veien bør være å minst doble den i statsbudsjettet for 2019 sammenlignet med i statsbudsjettet for 2018.
- Norge bør innføre en ordning med karbonavgift til fordeling, som kommer de svakeste til gode. Grønn Ungdom foreslår at avgiftene settes til et nivå der man samler inn 26 milliarder kroner, og hver nordmann får 5000 kroner hvert år.
- For øvrig mener vi at referansebaner er noe tull.